

„En delvis Ophævelse af Priskeafgiften, saaledes som nedenfor foreslaaet, kunne vi kun aldeles subsidiært tiltræde, da vi frygte for, at den vil fremkalde Ulemper, som hæves; naar denne forældede Afgift ganske bortskaffes ved Indførelsen af en ny Lodslov. Derimod finde vi, at Rimelighed taler for, at den Afprinking, der er aldeles lokal, ikke overtages af Staten, men af vedkommende Havnekassee, for hvilken den ligger lige saa nær som Anbringelsen af Varpebøier, Pæle m. m., dog saaledes at de vedkommende Lodsfer overtage Arbejdet. Udgiften kan i høert Tilfælde kun være meget ringe, og naar Staten paatager sig Afmærkningen paa de Steder, hvor der kan reises Tvivl, om den efter Loven maatte paalægges denne eller en Kommune, da vil dette kun være en ubetydelig Forøgelse af Bagervæsenets øvrige Virksomhed.“

„Undertegnede Euenføn og Købte Skjønne ikke rettere, end at Priskepengene ere: en saa naturlig og retfærdig Afgift som saa andre, og foreslaa derfor, at den fremdeles vedbliver. Priskeerne ere umiddelbare Bevisere for Skibsføreren, der, hvis han er sit Kald værd, ved dem er istand til under mange Omstændigheder at spare Lodsøpengene. Det synes derfor, at han maa være den, der bør betale dem. Det maa bemærkes, at hvis det ikke er Skibsføreren, der udreder dem, da vil Følgen deraf blive, at mange Fartøier, som nu tage Lods, ikke ville gjøre det for Fremtiden. Under de hidtilværende Forhold er det nemlig ofte Tilfældet, at Skibsførere, selv om de ere godt kjendte, tage Lods ombord, dels for større Sikkerheds Skyld, dels for at have en Mand mere til at regjere Fartøiet og Seilene i det snevre Farvand, og de gjøre det saa meget hellere, som Forskjellen mellem Lods- og Priskepengene paa mange Steder ikke er betydelig. Dette vil falde bort, naar det ikke er Skibsføreren, der har at erlægge Afgiften, og vil voldsomt Lodsferne et indirekte Tab, som umuligt kan beregnes med Sikkerhed, men som vistnok vil blive meget betydeligt ved de smaa Lodsferier. At der kan være forskjellige Meninger om Priskeafgiftens Størrelse, er naturligt, men det forekommer os, som i Begyndelsen udtalt, at ingen Afgift kan staa paa en retfærdigere Grundvold end den. At den mindre Skibsfart ikke finder Priskepengene uberettigede eller særlig trykkende, kan bevises ved indkomne Ansøgninger fra mindre Lodsferier, hvor Priskepenge ikke tidligere have været betalte, paategnede og anbefalede af Størstedelen af de Skibsførere, der søge Pladsen, ligesom der kan paavises Eksempel paa, at en Kommune har erklæret sig villig til ikke alene en større Priskeafgift, men desuden et saft aarligt Tilskud for en udvidet Afprinking. Det er kun fra den stadige Dampskibsfart, at der har lydt Klager over Priskeafgiften og dens store maanedlige eller aarlige Beløb, men disse Klager have aldrig givet Oplysning om Paketternes samtidige Gevinst. Denne kan imidlertid for nogle Jes af de aarlige Regnskaber og det betydelige Ud-

bytte; men det bedste Bevis for, at Priskeafgiften hærken er urimelig trykkende eller hæmmende for Skibsfarten her i Landet, synes at fremgaa klart af alle de Dampskibsrhederier og Dampskibsselskaber, som opvoie rundt om i Landet, og den Mængde mindre Seilskibe, som i de sidste Aar bygges.“

„Undertegnede Schlegel er enig med Flertallet i, at det er ønskeligt at komme bort fra Priskeafgiften, men formener dog, at der alene er Grund til at have den for de af Lodsferne afpriffede Farvande, der maa henregnes til Gjennefartsforvandene, medens der samtidig aabnes Udgang til for de øvrige Farvande at faa Afgiften hævet. Staten afholder Udgiften ved Afmærkningen af de Farvande, der benyttes af den almindelige Skibsfart, som herfor ikke erlægges nogen Afgift; men da Gjennefartsfarvandene benyttes af en Skibsfart, som ikke kan henregnes til den lokale Skibsfart, der interesserer een eller nogle bestemt paaviselige Kommuner, bør Staten formentlig ogsaa overtage Bekostningen ved Afmærkningen af disse Farvande, der ligeledes bør være afgiftsfri. Disse Farvande kunne sammenlignes med de store Landeveie, der, fordi de have en almindelig offentlig Interesse, vedligeholdes af Staten eller Amtene, men derimod ikke ubelukkende af dem, der benytte dem. Ophævelsen af Priskeafgiften i disse Farvande vil navnlig være af megen Interesse for den mindre Skibsfart, der har en haard Konkurrence at bestaa med den tiltagende Dampskibsfart og kan trænge til enhver Afgiftslettelse, medens Skibsførerne ofte ere saa nøie kjendte med Farvandet, at Priskeerne ikke yde dem nogen væsentlig Hjælp. Hvor Afmærkningen derimod hovedsagelig foretages til Fordel for Skibsfarten paa en bestemt Havn, synes den paagældende Kommune nærmest til at afholde den dermed forbundne Bekostning, der i Reglen er mindre end Indtægten af Priskeafgiften, og det vilde da være billigt, at det overlodes til Kommunens egen Afgjørelse, om den vil foretrække at lade Skibsfarten gennem Afgiften til Lodsferne betale Afmærkningen, fremfor selv at udrede Bekostningen ved Afmærkningen. Der synes da at være Grund til at tillægge vedkommende Kommune Ret til at fordre Priskeafgiften hævet mod at overtage Bekostningen ved Afmærkningen. Der vilde herved formentlig være aabnet en Uvei til gennem en Udvikling af Forholdene for disse Farvandes Vedkommende at faa Priskeafgiften afskaffet eller dog indskrænket til nogle saa Steder. At der bør være en Udgang for Kommunen til paa den foreslaaede Maade at faa Priskeafgiften ophævet, findes saa meget mere billigt, som Priskeafgiften ingenlunde altid staa i et passende Forhold til, hvad Afmærkningen koster, og uhensigtsmæssige Bestemmelser i saa Hensende kunne virke hæmmende paa vedkommende Byers Handel.“

„En ubetinget Ophævelse af Priskeafgiften i